

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Walenciak

Protokolant: Urszula Grzanka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2016 r., 23 stycznia 2017 r., 31 stycznia 2017 r., 10 marca 2017 r., 27 kwietnia 2017 r. w postępowaniu w stosunku do nieobecnego,

sprawy **V. T.** córki A. i V., urodzonej (...)

oskarżonej o to, że:

w okresie od 20 maja 2013 roku do 20 grudnia 2013 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zajmując się sprawami gospodarczymi (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. jako prezes jednoosobowego zarządu w/w spółki, odpowiedzialny na mocy postanowień art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości za wykonywanie obowiązków określonych tą ustawą, w tym także odpowiadając za rzetelność ksiąg i prawidłowość rozliczeń podatkowych w/w spółki (jako podatnika) przed organem podatkowym, dopuściła do nierzetelnego prowadzenia ewidencji dla celów rozliczenia podatku VAT w zakresie nabyć krajowych za okres od maja do grudnia 2013 roku w ten sposób, że posłużyła się nierzetelnymi fakturami zakupu towarów i usług, wprowadzając je do obrotu i zaewidencjonowania w księgach spółki, podczas gdy dotyczyły one pozornych transakcji handlowych, bowiem (...) sp. z o.o. nie mogła zakupić towaru od firm (...) jako, że te podmioty nie prowadziły w rzeczywistości żadnej działalności gospodarczej i nie dysponowały towarami wykazanymi potem w fakturach sprzedaży na rzecz (...), przy czym ilość i wartość zaksięgowanych faktur jest duża i dotyczy zakupu według faktur od firm:

1/ (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – (...) faktur na wartość netto 76.296.625,59 zł plus VAT 17.571.223,89 zł

faktury VAT: nr (...) z dnia 02.08.2013r., nr (...) z dnia 06.08.2013r. nr (...) z dnia 12.08.2013r., nr(...) z dnia 13.08.2013r., nr (...) z dnia 13.08.2013r., nr(...) z dnia 21.08.2013r., (...) z dnia 22.08.2013r., nr(...) z dnia 23.08.2013r., nr (...) z dnia 04.09.2013r., nr (...) z dnia 04.09.2013r., nr (...) z dnia 10.09.2013r., nr(...) z dnia 13.09.2013r., nr (...) z dnia 16.09.2013r., nr (...) z dnia 24.09.2013r., nr (...) z dnia 25.09.2013r., nr (...) z dnia 26.09.2013r., nr (...) z dnia 30.09.2013r., nr (...) z dnia 30.09.2013r., nr (...) z dnia 01.10.2013r., nr (...) z dnia 08.10.2013r., nr (...) z dnia 21.10.2013r., nr (...)z dnia 24.10.2013r., nr (...) z dnia 28.10.2013r., nr(...)z dnia 05.11.2013r., nr (...) z dnia 05.11.2013r., nr (...) z dnia 06.11.2013r., nr(...) z dnia 07.11.2013r., nr (...) z dnia 15.11.2013r., nr (...) z dnia 18.11.2013r., nr (...) z dnia 19.11.2013r., nr (...)z dnia 21.11.2013r., nr (...) z dnia 22.11.2013r., nr (...)z dnia 25.11.2013r., nr (...) z dnia 25.11.2013r., nr (...) z dnia 02.12.2013r., nr (...) z dnia 03.12.2013r., nr (...) z dnia 05.12.2013r., nr (...) z dnia 09.12.2013r., nr (...) z dnia 10.12.2013r., nr(...) z dnia 11.12.2013r., nr(...) z dnia 12.12.2013r., nr (...) z dnia 13.12.2013r., nr (...) z dnia 12.12.2013r., nr (...) z dnia 16.12.2013r., nr(...) z dna 17.12.2013r., nr (...) z dnia 18.12.2013r., nr (...) z dnia 20.12.2013r.

2/ (...) sp. z o.o. w W. – (...) faktur na kwotę netto 21.514.751,01 plus VAT 4.948.392,72 zł

faktury VAT: nr (...) z dnia 20.05.2013r., nr (...) z dnia 04.06.2013r., nr (...) z dnia 07.06.2013r., nr (...) z dnia 10.06.2013r., nr (...) z dnia 11.06.2013r., nr (...) z dnia 11.06.2013r., nr (...) z dnia 17.06.2013r., nr (...) z dnia

17.06.2013r., nr (...) z dnia 19.06.2013r., nr (...) z dnia 20.06.2013r., nr (...) z dnia 20.06.2013r., nr (...) z dnia 24.06.2013r., nr (...) z dnia 26.06.2013r.

3/ (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. –(...) faktur na kwotę netto 18.863.898,83 zł i VAT 4.338.696,74 zł

(...)z dnia 02.07.2013r., nr (...) z dnia 03.07.2013r., nr (...) z dnia 10.07.2013r., nr (...) z dnia 10.07.2013r., nr (...) z dnia 15.07.2013r., nr (...) z dnia 22.07.2013r., nr (...) z dnia 22.07.2013r., nr (...) z dnia 24.07.2013r., nr (...) z dnia 26.07.2013r., przy czym faktury te stanowiły podstawę rozliczenia i były ujmowane w deklaracjach (...) składanych do (...)

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

I. oskarżoną V. T. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej aktem oskarżenia przestępstwa skarbowego z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 23 § 1 i 3 kks skazuje oskarżoną na karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. wynagrodzenie za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu w wysokości 1476 zł. plus VAT, tj. łącznie (...),48 (tysiąc osiemset piętnaście złotych, 48/100) złotych,

III. zwalnia oskarżoną z obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania i zwalnia ją od opłaty.

Sygn. akt IV K 821/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 października 2012 roku została utworzona spółka pod firmą (...) sp. z o.o. z kapitałem zakładowym 5 000 zł. Spółka została wpisana do (...) pod nr (...). (...) sp. z o.o. mieściła się pod adresem wirtualnego biura w W. przy ul. (...).

Dowód: informacja z KRS k. 37-41, zeznania M. T. k. 257, 331

W dniu 3 kwietnia 2013 roku wszystkie udziały w spółce zostały nabyte przez oskarżoną V. T.. Umowa zbycia udziałów została zawarta formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi przez notariusza S. B. (1). W dniu 3 kwietnia 2013 roku uchwałą nr (...) Spółki (...) sp. z o.o. oskarżona V. T. została powołana na funkcję (...), a uchwałą nr (...) postanowiono, że oskarżona będzie pełniła funkcję (...).

Dowód: umowa zbycia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 3 kwietnia 2013 roku k. 261-263, informacja z KRS k. 35-41, zeznania S. B. (1) k.339-340, zeznania Ż. C. k. 372-373, fotokopia akt rejestrowych k. 237-243

W dniu 18 kwietnia 2013 roku oskarżona V. T., działając w imieniu spółki (...) sp. z o.o., złożyła zgłoszenie rejestracyjne w zakresie podatku od towarów i usług – formularz (...). Jednocześnie złożyła oświadczenie, że spółka (...) sp. z o.o. nie prowadziła działalności, ani nie dokonywała transakcji handlowych do 19 kwietnia 2013 roku

Dowód zgłoszenie rejestracyjne w zakresie podatku od towarów i usług – formularz (...) k. 44-46, oświadczenie zarządu spółki (...) sp. z o.o. k. 47

Księgi rachunkowe oraz dokumenty księgowe (...) sp. z o.o. były prowadzone i przechowywane przez biuro (...) sp. z o.o. w W.. Z biurem rachunkowym w imieniu (...) sp. z o.o. kontaktowała się mailowo osoba o imieniu A.. W 2013 roku (...) sp. z o.o. nie zatrudniała pracowników. Nie była także płatnikiem składek ubezpieczeniowych

Dowód: zeznania M. T. k. 257,331, pisma od biura (...) z 27 maja 2014 roku oraz z 26 lipca 2013 roku k. 211-212, pismo z ZUS-u z 12 sierpnia 2013 roku k. 48, decyzja Dyrektora (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15, protokół o nr (...) k. 16

W okresie od maja 2013 roku do grudnia 2013 roku w prowadzonym rejestrze zakupów (...) sp. z o.o. zaewidencjonowała (...) faktur dokumentujących nabycie telefonów komórkowych od następujących podmiotów:

1) od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. faktury VAT: nr (...) z dnia 02.08.2013r., nr (...) z dnia 06.08.2013r. nr (...) z dnia 12.08.2013r., nr (...) z dnia 13.08.2013r., nr (...) z dnia 13.08.2013r., nr (...) z dnia 21.08.2013r., (...) z dnia 22.08.2013r., nr (...) z dnia 23.08.2013r., nr (...) z dnia 04.09.2013r., nr (...) z dnia 04.09.2013r., nr (...) z dnia 10.09.2013r., nr (...) z dnia 13.09.2013r., nr (...) z dnia 16.09.2013r., nr (...) z dnia 24.09.2013r., nr (...) z dnia 25.09.2013r., nr (...) z dnia 26.09.2013r., nr (...) z dnia 30.09.2013r., nr (...) z dnia 30.09.2013r., nr (...) z dnia 01.10.2013r., nr (...) z dnia 08.10.2013r., nr (...) z dnia 21.10.2013r., nr (...) z dnia 24.10.2013r., nr (...) z dnia 28.10.2013r., nr (...) z dnia 05.11.2013r., nr (...) z dnia 05.11.2013r., nr (...) z dnia 06.11.2013r., nr (...) z dnia 07.11.2013r., nr (...) z dnia 15.11.2013r., nr (...) z dnia 18.11.2013r., nr (...) z dnia 19.11.2013r., nr (...) z dnia 21.11.2013r., nr (...) z dnia 22.11.2013r., nr (...) z dnia 25.11.2013r., nr (...) z dnia 25.11.2013r., nr (...) z dnia 02.12.2013r., nr (...) z dnia 03.12.2013r., nr (...) z dnia 05.12.2013r., nr (...) z dnia 09.12.2013r., nr (...) z dnia 10.12.2013r., nr (...) z dnia 11.12.2013r., nr (...) z dnia 12.12.2013r., nr (...) z dnia 13.12.2013r., nr (...) z dnia 12.12.2013r., nr (...) z dnia 16.12.2013r., nr (...) z dnia 17.12.2013r., nr (...) z dnia 18.12.2013r., nr (...) z dnia 20.12.2013r. – **łącznie (...) faktur na wartość netto 76.296.625,59 zł plus VAT 17.571.223,89 zł,**

2) od (...) sp. z o.o. w W. faktury VAT: nr (...) z dnia 20.05.2013r., nr (...) z dnia 04.06.2013r., nr (...) z dnia 07.06.2013r., nr (...) z dnia 10.06.2013r., nr (...) z dnia 11.06.2013r., nr (...) z dnia 11.06.2013r., nr (...) z dnia 17.06.2013r., nr (...) z dnia 17.06.2013r., nr (...) z dnia 19.06.2013r., nr (...) z dnia 20.06.2013r., nr (...) z dnia 20.06.2013r., nr (...) z dnia 24.06.2013r., nr (...) z dnia 26.06.2013r. – **łącznie (...) faktur na kwotę netto 21.514.751,01 plus VAT 4.948.392,72 zł,**

3) od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. faktury VAT: nr (...) z dnia 02.07.2013r., nr (...) z dnia 03.07.2013r., nr (...) z dnia 10.07.2013r., nr (...) z dnia 10.07.2013r., nr (...) z dnia 15.07.2013r., nr (...) z dnia 22.07.2013r., nr (...) z dnia 22.07.2013r., nr (...) z dnia 24.07.2013r., nr (...) z dnia 26.07.2013r. – **łącznie (...) faktur na kwotę netto 18.863.898,83 zł i VAT 4.338.696,74 zł**

Dowód: faktury VAT k. 49-117, zeznania M. T. k. 257,331, decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15 protokół o nr (...) k. 16-26

Wyżej wymienione faktury stanowiły podstawę rozliczeń spółki (...) sp. z o.o. i były ujmowane w deklaracjach (...) składanych do (...) Urzędu Skarbowego (...) w ten sposób, że spółka dokonywała odliczenia podatku naliczonego z powyższych faktur.

Dowód: deklaracje dla podatku od towarów i usług (...) k. 27-34, informacje z systemu (...) k. 213-216, decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15 protokół o nr (...) k. 16-26

Płatności za wskazane faktury spółka (...) sp. z o.o. nie dokonywała na rzecz wystawiających je podmiotów, lecz na konta zagranicznych niezidentyfikowanych odbiorców z H..

Dowód: zeznania M. T. k. 258, 331, decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15, protokół o nr (...) k. 16-26

Ujęte w powyższych fakturach telefony komórkowe, zostały przez (...) sp. z o.o. zbyte na rzecz (...) sp. z o.o., (...) M. D., (...) S. A., „(...)” sp. z o.o., (...) P. Ż., (...) P. W. (1), (...) R. I.: sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) R. W.. (...) sp. z o.o. z wymienionym podmiotami została nawiązana przez portale internetowe, a w imieniu (...) sp. z o.o. kontaktowała

się osoba podająca się za A. G. (1). Dostawa telefonów komórkowych następowała w dwóch centrach (...) S.A. w G. oraz (...) sp. z o.o. w W..

Dowód: zeznania M. T. k. 258, pismo od (...) sp. z o.o. z 28 kwietnia 2014 r. k. 188-189, pismo od H. z 6 maja 2014 r. k. 190-192, pismo od P. Ż. z 8 maja 2014 roku k. 194, upoważnienie dla A. G. (2) k. 193, pismo od (...) sp. z o.o. k. 195-196, pismo od R. W. z 5 maja 2014 roku k. 197, pismo od P. W. (2) z 16 maja 2014 roku wraz z załącznikiem k. 198-199, pismo od (...) sp. z o.o. k. 200-201, pismo od A. S. z 29 maja 2014 roku k. 202-203, decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15, protokół o nr (...) k. 16-26

Z dokumentów posiadanych przez oba centra logistyczne wynika, że przedmiotowe telefony komórkowe były wprowadzane do magazynów przez następujące zagraniczne podmioty: (...) ltd., (...) (...) A. s.r.o., B. (...), (...), S. s.r.o., E. (...), spol. s.r.o., S. E. (...), (...), (...), (...). Następnie towary te bez opuszczania magazynów, w krótkim odstępie czasu kilkakrotnie zmieniały właścicieli poprzez alokowanie i zwalnianie z alokacji na rzecz kolejnych podmiotów i finalnie były wydawane podmiotom wskazanym w fakturach sprzedaży wystawionych przez (...) sp. z o.o. Jednakże na żadnym etapie obrotu wśród dostawców lub odbiorców rzeczonych telefonów nie występowały ani (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., ani też (...) sp. z o.o.

Dowód: zeznania M. T. k. 258, pismo z (...) S.A. z 31 lipca 2014 roku k. 206, decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15, protokół o nr (...) k. 16-26

W miejscach wskazanych w KRS siedzib spółek (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. mieszczą się biura wirtualne. W przypadku spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. obsługę prowadziło biuro wirtualne - firma (...) w W. ul. (...). Obie te spółki były pierwotnie założone przez firmę (...), a następnie zostały sprzedane obywatelom Sri Lanki. Nabywcy udziałów w tych spółkach w czasie zawierania umów nie byli obecni w Polsce, a umowy zostały zawarte w oparciu o przesłane przez nich drogą pocztową pełnomocnictwa. W okresie kiedy (...) prowadziło obsługę spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. żadna z osób upoważnionych do ich reprezentacji nie pojawiła się w siedzibie biura wirtualnego. Biuro wirtualne (...) nie posiadało żadnej dokumentacji finansowo-księgowej obsługiwanych spółek ani nie posiadało wiedzy, gdzie takie dokumenty mogą się znajdować. W bazach danych urzędów skarbowych nie były wskazywane żadne adresy biur rachunkowych obsługujących (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. Także w przypadku ujawnionej w KRS-sie siedzibie spółki (...) sp. z o.o. mieści się biuro wirtualne (...) sp. z o.o., jednakże (...) sp. z o.o. nie zawierało żadnej umowy ze spółką (...) sp. z o.o. i nie posiadało żadnej dokumentacji księgowej (...) sp. z o.o.

Dowód: zeznania M. T. k. 257, 331 informacja z KRS k. 118-120, 145-147, 163-166, adnotacja Urzędu (...) w B. z dnia 4 czerwca 2014 roku o nr (...) k. 121, adnotacja Urzędu (...) w B. z dnia 4 czerwca 2014 roku o nr (...) k. 122-123, adnotacja Urzędu (...) w B. z dnia 4 czerwca 2014 roku o nr (...) k. 148-149, adnotacja Urzędu (...) w B. z dnia 4 czerwca 2014 roku o nr (...) k. 167, umowa o świadczenie usług z dnia 19 października 2012 roku k. 150-153, umowa o świadczenie usług z dnia 25 marca 2013 roku k. 124-127, kserokopia paszportu M. A. k. 130, korespondencja email k. 133-134, 156-158, decyzja Dyrektora (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15, protokół o nr (...) k. 16-26

Spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. w okresie od maja 2013 roku do grudnia 2013 roku nie składały żadnych deklaracji podatkowych i nie wykazywały obrotów. Natomiast spółka (...) sp. z o.o. składała deklaracje podatkowe, wykazując jednakże wartości dostawy towarów i usług na kwotę 18 600 014 zł, a więc niższe od tych wynikających z faktur wystawionych na rzecz (...) sp. z o.o.

Dowód: pismo naczelnika (...) Urzędu (...) z dnia 3 stycznia 2014 roku k. 136, pismo naczelnika Urzędu (...) w W. z dnia 23 stycznia 2014 roku k. 137, informacje z systemu R. k.144-145, 159-160, 186, decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) k. 2-15, protokół o nr (...) k. 16-26

Biuro (...) sp. z o.o. w W. prowadzące księgowość (...) sp. z o.o., nie posiada żadnych dokumentów potwierdzających nabycie towaru od spółek (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o.

Dowód: pismo od biura (...) z 27 maja 2014 roku k. 211

Oskarżona V. T. urodziła się (...) i jest obywatelką Republiki Rumunii. Dotychczas nie był karana. Oskarżona nie posiada w Polsce adresu zamieszkania, ani adresu do doręczeń. Wezwanie do osobistego stawiennictwa w charakterze podejrzanego wysłane na adres siedziby spółki (...) sp. z o.o. ujawniony w KRS-ie, nie zostało odebrane. Właściciel lokalu, który wskazany jest jako siedziba spółki (...) sp. z o.o., oświadczył, że obecnie nie mieści się w nim siedziba spółki. Nie posiadał także kontaktu do spółki, ani do osób ją reprezentujących. Z tych też względów postanowieniem z dnia 11 stycznia 2016 roku finansowy organ dochodzenia zastosował wobec V. T. tryb postępowania w stosunku do nieobecnych.

Dowód: fotokopie akt rejestrowych k. 234, postanowienie o zastosowaniu postępowania w stosunku do nieobecnych k. 273 oświadczenie k. 267, karta karna k. 326

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

Zdaniem Sądu zasługiwały na wiarę zeznania świadka M. T.. Świadek zeznawał logicznie i konsekwentnie, a treść jego zeznań znajdowała potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Podkreślenia przy tym wymaga, że świadek był osobą obcą wobec oskarżonej, a jego związek ze sprawą ma charakter wyłącznie służbowy. Stąd brak było podstaw, aby kwestionować obiektywizm świadka. Na podstawie zeznań świadka Sąd ustalił, w jaki sposób były nabywane i jak funkcjonowały (...) sp. z o.o., oraz jej rzekomi kontrahenci (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., które to ustalenia pozwoliły Sądowi na wnioski, że wszystkie wymienione podmioty jedynie pozornie prowadziły działalność gospodarczą.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka S. B. (1), gdyż jego zeznania były rzeczowe i stanowcze oraz były spójne z zeznaniami świadka Ź. C.. Świadek ten był notariuszem poświadczającym własnoręcznie podpisów oskarżonej i poza wykonywaniem czynności notarialnych nie miał żadnego związku z oskarżoną i sprawą. Na podstawie zeznań świadka Sąd ustalił, że to oskarżona V. T. nabyła udziały w (...) sp. z o.o. oraz że podczas czynności notarialnych oskarżona miała zachowaną swobodę podejmowania decyzji i że nie pozostawała pod wpływem osób trzecich.

Zdaniem Sądu wiarygodne były zeznania Ź. C., gdyż potwierdzały je zeznania S. B. (1) oraz znajdująca się w aktach sprawy umowa zbycia udziałów. Zeznania świadka pozwoliły Sądowi ustalić, że oskarżona osobiście brała udział w umowie zbycia udziałów spółki (...) sp. z o.o.

Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w aktach sprawy dokumenty, wskazane wyżej jako podstawa ustaleń faktycznych. Dokumenty urzędowe sporządzone zostały przez powołane do tego podmioty w zakresie ich kompetencji, w sposób rzetelny, szczegółowy i zgodny z prawem. Odnośnie zaś dokumentów prywatnych należy wskazać, że ich autentyczność nie budziła wątpliwości, a ich treść nie była kwestionowana przez strony. W szczególności podkreślenia wymaga, że nie budzi wątpliwości, iż to oskarżona złożyła podpis pod umową zbycia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 3 kwietnia 2013 roku oraz nakreśliła wzór podpisu. Czynności tych oskarżona dokonała bowiem w obecności notariusza, który zgodnie z wymaganiami ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie zweryfikował tożsamość oskarżonej. W kontekście rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne znaczenie miały umowa zbycia udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 3 kwietnia 2013 roku oraz znajdujące się w aktach rejestrowych Spółki (...) sp. z o.o. uchwały (...) Spółki, na podstawie których to dokumentów Sąd ustalił, że w inkryminowanym okresie to oskarżona była jedynym udziałowcem oraz (...) Spółki (...) sp. z o.o. Szczególną doniosłość miały również dokumenty znajdujące się w aktach kontroli skarbowej – tj. (...) faktur wystawionych przez spółki (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o., deklaracje (...) złożone przez spółkę (...) sp. z o.o., a także decyzja Dyrektora Urzędu (...) w B. z dnia 30 grudnia 2014 roku o nr (...) oraz protokół Urzędu (...) w B. o nr (...). Na podstawie wymienionych dokumentów Sąd ustalił, że zarządzana przez oskarżoną spółka posługiwała się kwestionowanymi fakturami, ewidencjonując je w rejestrze zakupów VAT, po czym faktury te były podstawą rozliczenia i były ujmowane w deklaracjach (...). Ponadto dokumenty te wraz z zeznaniami M. T. pozwoliły Sądowi ustalić, że faktury te dokumentowały zdarzenia, które w rzeczywistości nie miały miejsca.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy odnieść się do zagadnień proceduralnych, które miały wpływ na tryb w jakim prowadzono postępowanie przeciwko oskarżonej. Uregulowane w przepisach Kodeksu Karnego Skarbowego postępowanie w stosunku do nieobecnych jest szczególnym trybem obowiązującym w postępowaniu karnym - skarbowym. Zastosowanie trybu dla nieobecnych możliwe jest wyłącznie wtedy, gdy sprawca czynu stale przebywa za granicą, albo gdy nie można ustalić jego miejsca pobytu lub zamieszkania w kraju. Wskazać przy tym należy, że postępowanie to jest niedopuszczalne, jeżeli wątpliwości budzą wina sprawcy i okoliczności popełnienia przestępstwa skarbowego albo jeżeli oskarżony ukrywa się po wniesieniu do sądu aktu oskarżenia lub kiedy w toku postępowania przed sądem zostanie ustalone jego miejsce zamieszkania lub pobytu w kraju.

W niniejszej sprawie prowadzący postępowanie przygotowawcze Urząd (...) podjął wszelkie możliwe działania zmierzające do wykonania czynności procesowych z osobistym udziałem podejrzanej. Ustalono, że wskazany w KRS-ie adres spółki jest nieaktualny. Także czynności podjęte w toku postępowania jurysdykcyjnego nie doprowadziły do ustalenia miejsca pobytu w Polsce oskarżonej. Oskarżona nie jest bowiem pozbawiona wolności (k. 323). Nie figuruje także w ewidencjach NFZ. Wobec bezskutecznych prób ustalenia miejsca pobytu w Polsce, należało stwierdzić, że spełnione zostały warunki dopuszczalności postępowania w stosunku do nieobecnych zawarte w art. 173 § 1 k.k.s., a jednocześnie nie zachodziły przesłanki negatywne z art. 173 § 2 pkt 2 k.k.s.

Przechodząc do rozważań materialnoprawnych, należy przypomnieć, że stosownie do treści art. 9 § 3 k.k.s. za przestępstwa skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną. Zgodnie zaś z art. 201 § 1 k.s.h., w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi zajmuje się zarząd spółki, ponieważ to on reprezentuje ją na zewnątrz oraz prowadzi sprawy spółki. W myśl art. 204 k.s.h., prawo członka zarządu spółki obejmuje prawo do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania. Pojęcie reprezentacji określone w art. 204 k.s.h. jest używane w sensie szerokim i obejmuje występowanie we wszystkich stosunkach prawnych, a zatem również tych publicznoprawnych.

Przepis art. 62 § 2 k.k.s. stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega ten, kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje. Zgodnie z orzecznictwem i doktryną posługiwanie się nierzetelną fakturą to czyn popełniany przez podatnika, który w postępowaniu w przedmiocie własnego zobowiązania podatkowego, wykorzystuje nierzetelny dokument transakcji. Faktura nierzetelna, o jakiej mowa w art. 62 § 2 k.k.s., to zarówno faktura nieodzwierciedlająca rzeczywistego przebiegu zdarzenia odnośnie do niektórych tylko jego elementów, przy zaistnieniu jednak samej transakcji, jak i faktura fikcyjna, dokumentująca czynność w ogóle nie zaistniałą (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 30.9.2003 r., I KZP 22/03, OSP 2004, Nr 5, poz. 63).

W ocenie Sądu poczynione ustalenia faktyczne prowadzą do jednoznacznego wniosku, że (...) faktur wystawionych przez spółki (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. dokumentowało czynności, które nie miały miejsca, gdyż zarówno spółka (...) sp. z o.o., jak również jej rzekomi kontrahenci spółki (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. w rzeczywistości nie prowadziły działalności gospodarczej. W tym kontekście zwrócić należy uwagę, że spółki te były nabywane przez obcokrajowców, których miejsce pobytu nie jest znane i którzy następnie zostawali jedynymi członkami zarządu tych spółek. Spółki te miały siedziby w wirtualnych biurach – tj. takich lokalach, w których można wynająć adres dla siedziby spółki, przy czym w przypadku (...) sp. z o.o. wskazano siedzibę spółki w lokalu, z którego właścicielem (...) sp. z o.o. nie miała nawet zawartej umowy o świadczenie usług wirtualnego biura. Podkreślenia przy tym wymaga, że właściciele tych spółek, którzy następnie zostawali jedynymi członkami zarządu, nigdy fizycznie nie pojawiali się w tych spółkach. Znamienne jest, że w przypadku spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., ich nabywcy nie byli obecni nawet przy zawieraniu umowy nabycia spółek, ograniczając się do przesłania pełnomocnictwa. W siedzibach spółek nie pojawiali się także żadeni pracownicy, czy pełnomocnicy, którzy zajmowałiby się sprawami spółek. Wskazać także należy, że nie ma możliwości nawiązania kontaktu z osobami reprezentującymi spółki, jak również uzyskania dostępu do ich dokumentacji finansowo-księgowej. Jedynie spółka (...) sp. z o.o. posiadała obsługę księgową z zewnętrznym biurem rachunkowym. Godzi się jednak zauważyć, że pracownicy tego biura nigdy nie mieli

bezpośredniego kontaktu z kimkolwiek umocowanym do reprezentowania spółki, otrzymując jedynie maile od osoby o imieniu A.. Powyższy sposób nabywania i funkcjonowania wymienionych spółek świadczy o tym, że pełniły one jedynie rolę tzw. „buforów”, których celem było dokonywanie wyłącznie „papierowego” obrotu polegającego na fakturowaniu sprzedaży towarów w ramach łańcucha kolejnych dostawców. Za powyższym przemawia także fakt, że do czasu nabycia spółki (...) sp. z o.o., przez oskarżoną, spółka nie deklarowała żadnych obrotów, po czym na przestrzeni kilku miesięcy nabyła towary o wielomilionowej wartości, przy czym kapitał zakładowy spółki wynosił zaledwie 5 000 zł. W tym kontekście wskazać także należy, że biuro rachunkowe zapewniające obsługę spółki (...) sp. z o.o. oprócz kwestionowanych faktur, nie posiadało żadnych umów, które potwierdzałyby nabycie towarów od rzekomych dostawców. Doświadczenie życiowe wskazuje, że nieprawdopodobne jest, aby podmioty gospodarcze obdarzały tak dużym zaufaniem spółkę, która dopiero rozpoczynała prowadzenie działalności i która posiadała tak niewielki kapitał zakładowy. Zwrócić przy tym należy uwagę, że spółka (...) sp. z o.o. płatności za nabyte towary nie dokonała na rachunki rzekomych dostawców, lecz na konta zagranicznych niezidentyfikowanych odbiorców z H..

O fikcyjności przedmiotowych faktur świadczy również fakt, że spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. w okresie od maja 2013 roku do grudnia 2013 roku – a więc w okresie, w który miały mieć miejsce dokumentowane przez faktury transakcje - nie składały żadnych deklaracji podatkowych i nie wykazywały obrotów. Natomiast spółka (...) sp. z o.o. składała deklaracje podatkowe, wykazując jednakże wartości dostawy towarów i usług niższe od tych wynikających z faktur wystawionych na rzecz (...) sp. z o.o.

Stwierdzając nierzetelność kwestionowanych faktur Sąd miał także na uwadze, że z dokumentów posiadanych przez centra logistyczne, w których magazynowane były towary ujęte w tych fakturach, wynika, że na żadnym etapie obrotu wśród dostawców lub odbiorców rzeczonych telefonów nie występowały ani (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., ani też (...) sp. z o.o.

Reasumując, przedstawione powyżej okoliczności, prowadzą do wniosku, że nie miały miejsca w rzeczywistości transakcje pomiędzy spółką (...) sp. z o.o., a jej rzekomymi dostawcami spółkami (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. W konsekwencji faktury wystawione przez spółki (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. dokumentują fikcyjne czynności – czyli są fakturami nierzetelnymi.

Nie ulega także wątpliwości, że spółka (...) sp. z o.o. posłużyła się powyższymi nierzetelnymi fakturami, najpierw ewidencjonując je w rejestrach zakupu VAT, a następnie – w składanych deklaracjach (...) - dokonując odliczenia podatku naliczonego w tych fakturach.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że w okresie od 20 maja 2013 roku - tj. daty pierwszej nierzetelnej faktury do 20 grudnia 2013 roku – tj. daty ostatniej nierzetelnej faktury, jedynym członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. był oskarżona V. T.. Tym samym należy stwierdzić, że stosownie do treści art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 201 § 1 k.s.h. ponosi ona odpowiedzialność karną za przestępstwo skarbowe z art. 62 § 2 k.s.h. Podkreślenia przy tym wymaga, że z uwagi na fakt, iż nierzetelność przedmiotowych faktur polegała na tym, że dokumentowały one czynności fikcyjne, należy stwierdzić, że oskarżona działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Oskarżona V. T. swoim zachowaniem wypełniła również znamiona przestępstwa skarbowego z art. 61 § 1 k.k.s., przewidującego odpowiedzialność karną za nierzetelne prowadzenie ksiąg.

Zgodnie z art. 53 § 21 k.k.s. księgami są m.in. ewidencje i rejestry. Zgodnie zaś z art. 53 § 22 k.k.s. księga nierzetelna to księga prowadzona niezgodnie ze stanem rzeczywistym. Nierzetelnym prowadzeniem jest zatem prowadzenie polegające na ujmowaniu w księgach zdarzeń nie mających miejsca w rzeczywistości, jak i na nieujmowaniu pewnych zdarzeń przy jednoczesnym ujmowaniu innych. Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że księgi spółki (...) sp. z o.o. były prowadzone nierzetelnie, uwzględniały one bowiem (...) fikcyjnych faktur.

Przepis art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości z 29 września 1994 roku stanowi, że kierownik jednostki ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą w tym z tytułu nadzoru, również w przypadku, gdy określone obowiązki w zakresie rachunkowości - z wyłączeniem

odpowiedzialności za przeprowadzenie inwentaryzacji w formie spisu z natury - zostaną powierzone innej osobie lub przedsiębiorcy. W świetle treści przywołanego przepisu oraz art. 201 § 1 k.s.h należy stwierdzić, że oskarżona, która była jedynym członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. zrealizowała znamiona czynu zabronionego z art. 61 § 1 k.s.h.

Zachowanie oskarżonej wypełniło jednocześnie znamiona kilku przestępstw skarbowych, co uzasadnia przyjęcie kwalifikacji z art. 7 § 1 k.k.s. Okres w jakim doszło do popełnienia przestępstwa skarbowego oraz sposób jego popełnienia wskazujący, że oskarżona działała w wykonaniu tego samego zamiaru, uzasadniają przyjęcie w kwalifikacji art. 6 § 2 k.k.s. Reasumując, należało uznać, że swoim zachowaniem oskarżona dopuściła się przestępstwa skarbowego z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

W tym miejscu odnieść się należy do sugestii obrońcy oskarżonej jakoby oskarżona była jedynie narzędziem w rękach innych osób. Po pierwsze wnioski takie w żadnym stopniu nie wynikają ze zgromadzonego materiału dowodowego. W swoich zeznaniach S. B. (2) – notariusz poświadczający podpis oskarżonej – wskazał, że gdyby miał wątpliwości co do swobody działania oskarżonej, nie wykonałby czynności notarialnej. Także z relacji świadka Ż. C., od której oskarżona nabyła udziały w spółce, nie wynika, aby oskarżona działała pod wpływem osób trzecich. Ponadto zwrócić również należy uwagę, że już po nabyciu udziałów w spółce oskarżona podejmowała osobiście czynności w imieniu spółki, składając zgłoszenie rejestracyjne w zakresie podatku od towarów i usług – formularz (...) oraz oświadczenie, że (...) sp. z o.o. nie prowadziła działalności, ani nie dokonywała transakcji handlowych do 19 kwietnia 2013 roku (formularz (...) k. 44-46, oświadczenie zarządu spółki (...) sp. z o.o. k. 47). Po drugie nawet przyjęcie, że spółką (...) sp. z o.o. faktycznie kierowała inna osoba, nie ekskulpowałoby oskarżonej, gdyż zgodnie z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 201 § 1 k.s.h.- oskarżona jako jedyny członek zarządu ponosiła pełną odpowiedzialność za działania spółki.

Określając wymiar kary Sąd kierował się zasadami i dyrektywami określonymi w art. 12 k.ks. oraz art. 13 k.k.s., mając na uwadze, aby kara nie przekraczała stopnia winy i była dostosowana do stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak również aby spełniała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował wcześniejszą niekaralność oskarżonej. Natomiast na niekorzyść oskarżonej przemawia znaczna ilość nierzetelnych faktur oraz ich wartość, którymi posłużyła się oskarżona, co uzasadnia ocenę, że w sposób rażący naruszyła obowiązki podatkowe. Okolicznością obciążającą był również fakt, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim. Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył wobec oskarżonej grzywnę w rozmiarze 50 stawek dziennych, przy przyjęciu że jedna stawka jest równoważna 70 złotych. W ocenie Sądu tak ukształtowana sankcja karna, spełni swe cele w zakresie prewencji szczególnej i generalnej, a nadto jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej, oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu przez nią popełnionego, z uwzględnieniem okoliczności łagodzącej, uprzedniej niekaralności oskarżonej.

W punkcie II wyroku, o kosztach na rzecz obrońcy z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o advokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 17 ust. 2 pkt 1 w zw. z a § 20 w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., Sąd zwolnił oskarżoną z obowiązku zapłaty w całości opłat i kosztów postępowania.